

■ 2 manifestos + 1.

En els darrers dies, s'han fet públics dos manifestos que, malgrat que tenen força diferències, comparteixen un neguit per la història. En un cas es tracta del llegat de l'obra arquitectònica d'Antoni Gaudí; en l'altre, de la col·lecció de les Arts Decoratives. El primer ha tingut força ressò, el segon, no gaire.

■ Gaudí en alerta roja.

Un seguit de responsables d'entitats cíviques, culturals i artístiques de Barce-

lona (entre d'altres: FAD, SOS Monuments, l'Institut d'Estudis Catalans, el Museu Reina Sofia, la Fundació Miró, KRTU, etcètera) han signat un manifest que qüestiona el tractament, la conservació i l'ampliació d'obres de l'arquitecte modernista més internacional. S'hi enumeren diferents peces i els problemes que tenen cadascuna. Potser les més urgents són les mesures que recomanen envers les obres del temple de la Sagrada Família. Aquestes observacions són



especialment pertinents després de les queixes dels representants del Patronat respecte a les obres de l'AVE, posant el temple per davant de cap altra cosa. Fa més de 15 anys, una revista cultural, *Àrtics*, va fer una cerimònia lúdica i reivindicativa per la mort de l'obra

de Gaudí. Des de llavors, les obres que no han parat de créixer, estan fent desaparèixer l'autenticitat de la part original. També es denuncien operacions desafortunades a la Colònia Güell, començant per la seva cripta, i també a la Casa Batlló.

■ On han d'anar les arts decoratives?

En aquest cas els signants reclamen que l'actual col·lecció del Museu de les Arts Decoratives formi part del patrimoni del MNAC. Els dubtes semblen

venir per la desconfiança del tractament que es farà de la col·lecció per part del futur Museu del Disseny, que s'ubicarà a la plaça de les Glòries. És curiós que es desconfiï del futur centre per, segons diuen, centrarse en un discurs d'actualitat. Ràpidament es detecta, per part dels autors del manifest, una visió de les arts decoratives historicista, sense capacitat de generar contemporaneïtat.

■ Les quatre columnes.

Ara diuen que faran una

reconstrucció de les quatre columnes de Puig i Cadafalch al davant de les fonts de Montjuïc i ja tardem a fer un manifest en contra d'una reconstrucció que amb l'excusa de la memòria històrica no fa altra cosa que crear uns referents patriòtics de cartró pedra. Si es tractés de recuperar les columnes originals, tancades en algun magatzem fosc, hi estaríem d'acord, però fer-les de nou, ara, amb tecnologia d'ara, perquè semblin d'abans, és un simulacre.

Art



Claret Serrahima
Òscar Guayabero

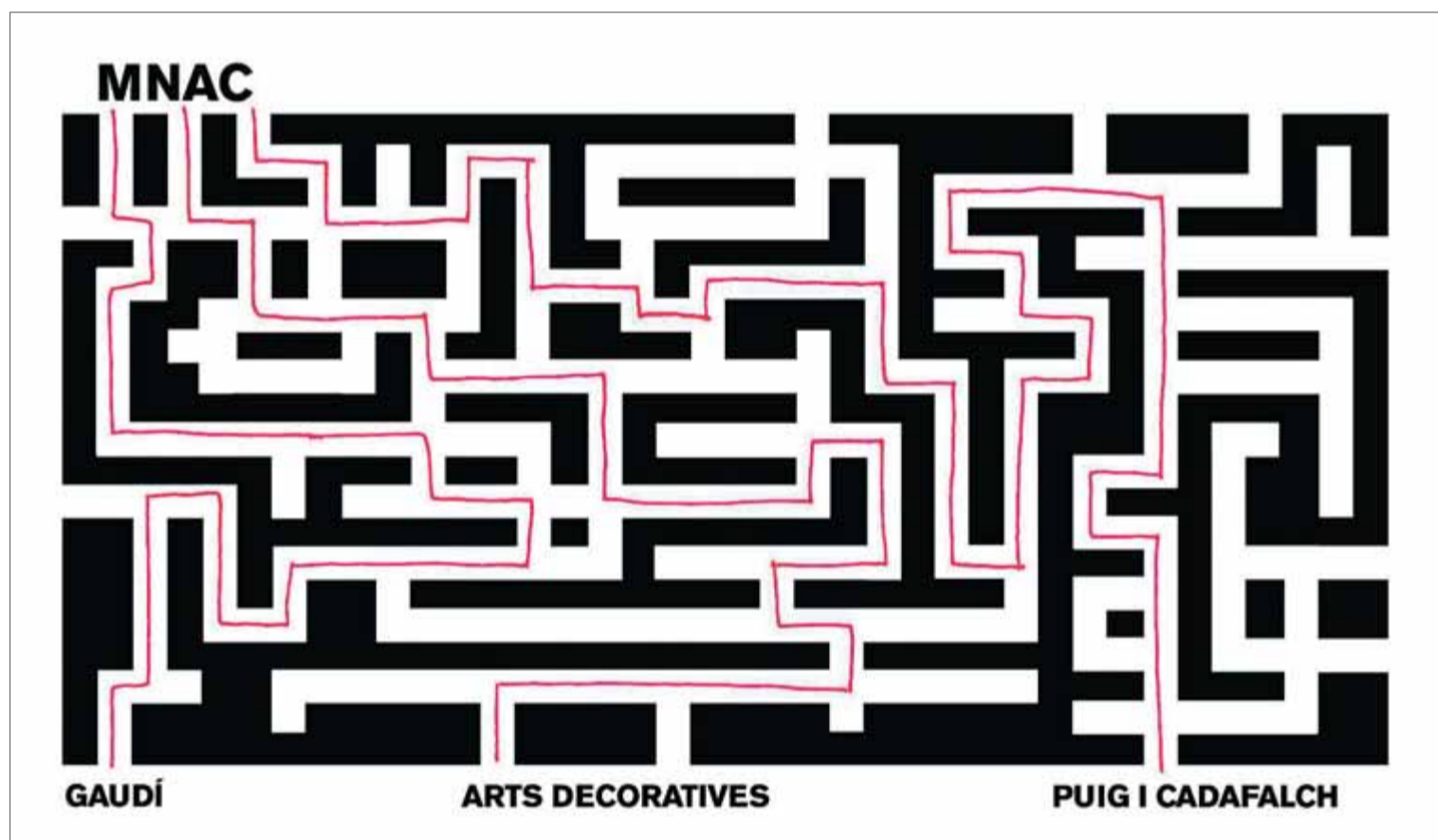
2 manifestos 2

Cal celebrar que en un país on es critica però on no es fa crítica apareguin manifestos que es posicionen sobre aspectes de ciutat, de cultura. Portem malament el fet de ser criticats, l'entendem com a traïció, però la dissidència és un acte de compromís amb un mateix.

El manifest sobre Gaudí està signat per presidents d'entitats de contrastada solvència i amb vocació ciutadana, cosa que demostra que l'obra gaudiniana és part del nostre paisatge cultural i emocional. I ja se sap que, com més proper et sents a alguna cosa, més gelós ets de la seva integritat. Des de fa anys es pateix pel llegat de Gaudí i ara ha vessat el got.

No és el primer cop que experts locals i internacionals critiquen les obres a la cripta de la Colònia Güell. Fa anys que arquitectes i historiadors reclamen l'aturament de les obres a la Sagrada Família. En altres casos com el Park Güell, ja comencen a pensar a limitar l'accés de visitants per evitar-ne la degradació. La Casa Batlló ha patit un atac amb la remunta de l'edifici contigu. Sembla que la Pedrera ha tingut sort amb l'entitat bancària propietària. Però, què hauria pogut fer l'Ajuntament si l'haguessin malmès?

Tot plegat fa pensar que caldria una gestió coordinada del conjunt de peces de Gaudí. S'hauria de crear una entitat mixta entre els operadors privats i públics, amb un paper dirigent de l'Ajuntament de Barcelona i els experts independents que assegurin la bona conservació del patrimoni. Si acceptem que el Modernisme és un valor d'atracció turística, caldria establir criteris de sostenibilitat i conservació en la seva explotació. En realitat, i



Dos manifestos relacionen el MNAC amb les arts decoratives, les obres de Gaudí i, a banda, les columnes de Puig i Cadafalch ■ CLARET SERRAHIMA

aquí ens trobem amb el segon manifest, potser el MNAC hauria de ser part important d'aquesta entitat gestora. Si s'ocupa de l'art fins al Modernisme, per què no ho fa amb l'arquitectura?

En aquest segon manifest, els signants proposen que el MNAC s'ocupi de les col·leccions d'Arts Decoratives. El perill de la proposta és limitar la gestió de les col·leccions d'arts gràfiques, disseny tèxtil, ceràmica, etcètera, a la seva conservació i exhibició amb criteris museogràfics. Als que pensem que l'artesania, per exemple, té molt a dir en la soci-

La primera exposició del Museu del Disseny hauria de mostrar les relacions entre les arts decoratives i el disseny

etat postindustrial, aquesta lectura ens resulta pobre.

El que s'intueix és que estan molestos amb l'Ajuntament perquè, al seu entendre, no ha comptat prou amb ells, per al nou Museu del Disseny. Ramon Prat, l'actual responsable del projecte, s'ha donat a conèixer per la seva tasca d'avantguarda, i això espanta els historiadors. La resposta fàcil és dir-los que hi estem d'acord, que el MNAC es faci càrrec de les arts decoratives i així el museu de les Glòries tindrà més espai i més fons per a la contemporaneïtat. Ara bé, un cop estigui

al MNAC, la primera exposició del Museu del Disseny hauria de ser la que mostrés les relacions, cada cop més interessants, entre les anomenades arts decoratives i el disseny.

Dos manifestos amb arrel històrica però amb criteris diferents. El primer diu que les reconstruccions historicistes malmeten l'original. El segon, que volen criteris historicistes per a les arts decoratives. Hom sospita que els signants del segon no signarien el primer, i que els del primer no signarien el segon. Grouxo, per què ens has abandonat? ■